

קרבונו לעבודתך

ביסאון שבועי בהלכה ובאגדה

ירל ע"י מוסדות "קרבונו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות קראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

בשעה טובה
התקבל היתר בנייה

השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשותפות חייגו: 03-9091313-03

| גליון 612 |

פרשת במדבר

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"ג
21:08	20:13	19:22
21:10	20:15	19:03
21:03	20:09	19:17
21:07	20:12	19:21

הלכה למעשה

דיני הפסק בסעודה

שאל את הרב

טלית או תפילין

ביתנו החדש

תקשורת שלילית

מחכימים ברמה

סגולות להרטבת לילה

הסור האישי

לכבוד הרב שנזכה שתמשיך להאיר אותנו בחושך שאנחנו נמצאים בו. אני מאזין ושומע את השיעורים שלך כבר 8 שנים. את השיעור הראשון שלך שמעתי באוטו של חבר ומאז התחלתי להתחזק, זיכרת אז על עניין העידוד בעבודת ה' וכמה ה' אוהב אותך אני שמח ומערך מאוד את מה שהרב עושה בשבילנו

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

מעלת הבכור

בשביל סכום כסף מה או אחר? וודאי שלא, הרי ייתן כל הון שבעולם כדי לפדותו, אם כן, מה מקום לשאלה זו?

אלא רמז גדול יש כאן לאבא. דע לך אב יקר, בכך זה הוא קודש. הוא בכור. ולכן צריך אתה להפרישו לחיי תורה ומצוות, לגדלו כבן תורה עבד ה', ולכן שואל הכהן את האב, במה אתה חפץ? בכסף? האם מחשבתך היא שהעיקר בחיים זה כסף? האם כך אתה רוצה לחנך את בנך? שיגדל וילך לעבוד? שידרוך כל ימיו אחרי הממון? או שחפץ אתה בבנך בכורך? היינו שבנך יהיה קודש לה'?

יגדל להיות תלמיד חכם עבד ה', מורה הלכה לרבים, מזכה הרבים. אכן זוהי כוונת השאלה, זהו אכן עומק הדברים. ובוודאי מי שנמצא בסעודה כל כך גדולה, שאכן האב הבין את המסר, והסכים להפוך את בנו לקדש קדשים, וודאי ראוייה סעודה כזו לפדות פ"ד תעניות.

אחיי ורעיי, הכוח האדיר הזה נתון ביד כל אחד ואחת מאתנו, לבחור בדבר הטוב ביותר בעולם, עבור בנכם ועבורכם, לבחור בתורה, שבנינו כולם ללא יוצא מן הכלל יהיו עבדי ה', תלמידי חכמים, נחנך את בנינו במוסדות תורה, בישיבות קדושות, וננחל על ידם שני עולמות עולם הזה ועולם הבא.

שבת שלום ומבורך.

ידע לך אב יקר, זה הוא קודש. ולכן צריך אתה להפרישו לחיי תורה ומצוות"

פרשת השבוע, "וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמור". ובהמשך הפרשה נאמר, "וייקח משה את כסף הפדיון מאת העוֹדִים על פְּדוּי הַלְוִיִּים", כאן דיבר הפסוק על כסף פדיון הלוויים, וקרא לו בשם פדיון, שלכאורה היה צריך לומר הפדיון? ועל זה אומר רבינו הארי" זע"א שמכאן רמז למי שמשלתך בפדיון הבן הרי הוא זוכה במעלה גדולה שכאילו התענה פ"ד תעניות, שכן נאמר פדיון, פ"ד יום.

וצרכים באמת להבין, מהי המעלה הכול כך גדולה בפדיון הבן? עד כדי כך שנחשב כאילו התענה פ"ד תעניות? וודאי שיש בדברים הללו סודות עליונים ודברים העומדים ברחמו של עולם.

אך נראה להסביר בס"ד, כידוע לכולם מצוות הפדיון היא, כאשר נולד לאדם בן בכור, היינו שהוא הראשון שפטר את הרחם כמו שנאמר "קדש לי כל בכור פטר כל רחם" שלא הייתה לפניו שום לידה, ואפילו אם הייתה הפלה, אין זה בכור לעניין זה.

אדם מה שנולד לו בן בכור מצווה ללכת לכהן ולפדות את בנו, וכיצד הוא הפדיון? הכהן שואל את האבא, האם בנך זה בכור הוא? האם לא ילדת לפניו? האם לא הפלת? ולאחר מכן שואל את האב במה אתה חפץ יותר בבנך בכורך? או בחמשה סלעים? פירוש, הכהן מבהיר לאבי הבן הבכור דע לך, שמהתורה הבן הזה שייך לי, אך ישנה אפשרות לפדות אותו בחמישה שקלים שתתן לי, האם רוצה אתה לפדותו בחמישה שקלים? או שמא חס אתה על ממונך ואני אקח את הילד בשבילי?

אחים ואחיות יקרים. הדברים הללו לכאורה תמוהים מאוד, מה מקום לשאלה זו? האם יש אדם בעולם שיותר על בנו,

מתוך הספר "שב ורפא לו"

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פני רבנו

להתקרב לה' יתברך, אבל כאשר אומרים לו מילה אחת לא במקום, השד יוצא מהבקבוק ותכף הוא מתפרץ בעצבים ובחוסר שליטה. אם אדם אינו עובד על עצמו ומשרש מקרבו את כל המידות הרעות שהוטבעו בו במשך רבות בשנים, אזי כל השינויים החיצוניים, הזקן, הפאות והציצית לא יועילו במאומה. מכעיסים אותו מעט ופתאום רואים כי זה לא משה אלא אותו מומו שהכרנו משכבר הימים, וחץ מהצגה אין בו כלום. על זאת אמר חז"ל: "בשלושה דברים אדם ניכר, כסוס ובכיסו ובכעסו", (עירובין סה ע"ב).

יש אנשים שחזרו בתשובה, למראית העין הם יצאו מהחילוניות, החליפו בגדים, לובשים ציצית, חובשים כיפה, מגדלים זקן ופאות ארוכות כ"חבלים נפלו לי בנעמים", אבל כל זה עדיין חיצוני בלבד ואינו מעיד במאומה על תוכנם הפנימי!

כדי להתקרב לה' באמת לא די בשינוי קוסמטי חיצוני, אלא יש להוציא מהאדם את כל הרוע והמידות השליליות ששאב לאישיותו במשך השנים הרבות בהן הוא חי בעולם גשמי ומנוכר לכל דבר שבקדושה. לפעמים אנו נתקלים באדם המנסה באמת ובתמים

לח ברכות

להזמנות חייגו: 03-9091313

או דרך אתר קרבנו

בשורה משמחת! יצאה לאור מהדורה חדשה

לוח ברכות החדש!

חסד

הרה"ג חיים זאיד שליט"א

בנתב"ג, כאשר יצאתי מהשדה עם המזוודות, פתאום נזכרתי שנעלמה לי מזוודת הטרולי הקטנה ולא נתנו לי להיכנס לקחת אותה. ואז נזכרתי באותו אדם שנאבדה לו המזוודה. מיד קיבלתי על עצמי לעזור לו בארץ כדי שימצא אותה. ומיד מידה כנגד מידה הקב"ה נתן לי סייעתא דשמיא, ואחד הדיילים פגש אותי, מכיר אותי ומכניס אותי לתוך שדה התעופה ומוציא לי את המזוודה. מידה כנגד מידה, עוזר בחדסד ומקבל חסד מהקב"ה.

צריך לדעת שהקב"ה מנהיג את העולם מידה כנגד מידה, וברגע שהאדם עושה חסד עם חבריו, באותו דבר שהוא זקוק לו רואה שהקב"ה נותן לו סייעתא דשמיא להצליח. בסיפור נפלא זה חיים השגחה פרטית במעשה חסד נפלא: הייתי בחו"ל עם קבוצה לחיזוק באמונה. לאחד מחברי הקבוצה נאבדה המזוודה, והיה בצער גדול. כמובן ניסיתי לעזור לו כפי יכולתי, אך לא מצאנו אותה, והוא עלה למטוס חזרה לארץ בלי המזוודה. בשדה התעופה

פניני הפרשה

ושמואל בקוראי שמו

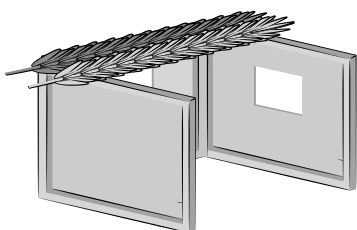
הרה"ג שמואל זר שליט"א

ולגדל פרחים ססגוניים וכו', הרי שהוא חייב לעקור קודם את כל העשבים השוטים, הקוצים והברקנים, ורק לאחר מכן להפוך את האדמה ולהתחיל במלאכת הנטיעה עד לתוצאה מושלמת. אולם אדם שייקח מדשאות ופרחים וישתול על כל העשבים השוטים, וודאי שזה לא ייקלט בקרקע ותוך מספר ימים הכל ינבול.

אם כן כך היא התורה, התורה משקה ומצמיחה את מידות האדם, אם מידותיו מתוקנות אשריו שעולה ומתעלה, אולם אם חלילה מידותיו מקולקלות, כגון שהוא כעסן וגאוותן, לא רק שהתורה אינה עוקרת את מידותיו הרעות, אלא מצמיחה אותם ביותר. ולכן לפעמים נתקלים אנו באדם שבהופעתו החיצונית נראה כאחד שיושב ועוסק בתורה, אולם מתנהג כפרח שצועק וכוועס ומקלל, הכיזב? זוהי התשובה, כיון שלמד תורה, אולם לא עקר את מידותיו הרעות, והמים השקו את מידותיו ונעשו לרעות יותר. ולכן עלינו לקבוע זמן ללימוד המוסר, שהיא הדרך היחידה לעקירת מידותינו הרעות, וממילא לימוד התורה יצמיח בנו מידות טובות, וכמו שאמר החכם מכל אדם שלמה המלך ע"ה במשלי (פרק ד) "הַחֲזִיק בְּמוֹסֵר אֶל תֶּרֶף נֶצֶרָה כִּי הִיא חֵיָּךְ".

"וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינִי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי בִּשְׁנֵה הַשְּׁנִית לְצִאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:

פוחתת התורה בעניין מדבר סיני, אומרת הגמרא מסכת עירובין (דף נד), לעולם יעשה אדם עצמו כמדבר שכולם דשים בו, ונעשה כהפקר, כך האדם צריך להרגיש בעצמו שפל וענו, ועל ידי כך יזכה לתורה. וכן מצאנו חשיבות עניין המידות והענווה באדם שזוכה לתורה, בדברי הגמרא במסכת תענית (דף ז ע"א), מה מים עוזבים מקום גבוה למקום נמוך, כך התורה שנמשלה למים עוזבת אדם גאוותן ואינה מתקיימת בו אלא באדם ענו בעל מידות טובות. חשבתי לומר בס"ד המילה "במדבר" בגימטריה יוצאת בדיוק מאתים ארבעים ושמונה, כנגד מאתים ארבעים ושמונה אברים באדם, לרמז לנו שאדם צריך להגיע לשלמות במידות ברמ"ח אבריו, כפי שכותב לנו הרמב"ן באגרתו באריכות, וזהו הדרך לקניית התורה. ועל דרך זו, אומר הגאון מוילנא זיע"א, כידוע התורה נמשלה למים, ומים משקים כל דבר שראוי לצמוח, כאשר אדם ישקה פירות, יגדלו פירות, ישקה פרחים, יגדלו פרחים, ישקה קוצים, יגדלו קוצים. אומר הרב, אדם שהחליט לעשות סדר בחצר, לנטוע עצי פרי

להזמנות: 03-9091313

מלאכת בונה

אם נפל חלק מהסכך בשבת או יו"ט, ונשאר סכך קיים ברוחב טפח, מותר להחזיר את הסכך על שאר הסוכה אפילו על ידי ישראל. אולם כיוון שהסכך מוקצה, יש להחזירו בשינוי. (חזו"ע ח"ה עמ' ש ד"ה אם נפל - קיצור חזו"ע עמ' תקל)

תקשורת שלילית

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאהנ' שליט"א

לפנינו מספר דוגמאות לתקשורת שלילית: א. פקודות - ישנם זוגות שאם הם כבר מדברים זה נעשה בצורה של פקודה. הוא רק נכנס הביתה, ואשתו כבר פוקדת: תתקלח, תאכל, תשתה, אל תפריע, לך לישון, אל תנחר... והוא: אכלת? שתית? בישלת? עבדת? קומי, שבי, היי הופ, שמאל ימין שמאל... הרי לפנינו יחס של מפקד וחיי. איך אפשר להגיע לשיחה זורמת בצורה של פקודות? איפה השיחה הידידותית, איפה החברות? לא נעלמו השיחות לתוך הלילה... ב. ביקורת - ואם אין פקודות, אז מגיעה הביקורת. בני זוג כל כך מריים אחד כלפי השני שכשמגיע השלב שכבר פותחים את הפה אז יוצאת אש צולבת ומחסניות שלימות של ביקורת מתרוקנות אחד על השני. כבר סיפרנו על אותו זוג שהגיע אלי אחרי ההרצאה, והבעל פנה אלי ואמר: הרב, זאת אשתי. הוא פנה לאשתו ואמר לה: הנה הרב, תנידי את האמת, האם אי פעם הערתי לך? הנה הרב, הרב כמו ספר תורה, אסור לשקר, האם אי פעם אמרתי לך הערה? היא אמרה: נכון שהוא לא מעיר, אבל הוא משמיע קולות... הוא נכנס הביתה פותח זוג עיניים ונאנח וואי וואי... מביט ימינה ונושף אופף אופף מסתכל למטה ועושה צו צו צו צו. מביט שמאלה ומשמיע חריקה אח אח אח. שמתם לב קוראים יקרים, הוא לא מעיר, אבל פעם הוא נשמע כמו אריה בג'ונגל, ופעם הוא מצרצר כמו צרצר. האם אפשר להגיע לתקשורת נורמלית במצב שכזה? גם האשה מצ' דה מלאה וטעונה עד כדי כך שאיבדה את החשק לחייך. כשבעלה שואל אותה: למה את לא מחייכת? אין על מה!... היא עונה. מה עשיתי? הוא מקשה. מה אמרת לי לפני שבועיים? והוא לא זוכר מה הוא אמר לה לפני שעה... אתה רואה שאין לך רגישות, היא מוסיפה. ובמשך הזמן פניה מחמיצות עיניה משחירות והיא מסתובבת בבית כמו אריה בכלוב... כל זה קורה כשעוד יש תקשורת כלשהי. אבל יש בתים שבהם אין תקשורת בכלל, שום מילה או תגובה, פשוט ברוגז. וכל אחד חי את חיי בנייתוק מהשני. אין לך דבר גרוע יותר מזה.

דיני הפסק בסעודה

הלכה למעשה

הראשון"ר הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

א. המפצח גרעינים, ובירך על אחד מהם בביתו, ויצא לחוץ, כיון שדעתו היתה לאוכלם גם בדרך, אין צריך לברך, וכמבואר, ואפילו אם יסיים אכילתם אחר זמן רב בדרכו. ואם הגרעינים היו מונחים לפניו בצלחת, ובעת שבירך לא חשב לקחת עמו הגרעינים ולאוכלם בדרכו, וחזר בו ויצא, צריך לחזור ולברך, שהרי שינה את מקומו.

ב. וכן מי שבירך על סוכריה או מסטיק [שיש בו מתיקות], ויצא מביתו לחוץ והסוכריה עדיין בפיו, אין צריך לחזור ולברך ואפילו הולך דרך ארוכה. ולא עוד אלא אפילו אם לקח עמו כמה סוכריות בכיסו, ולאחר שיסיים אכילת הסוכריה שבפיו רוצה ליקח עוד מהסוכריות שבכיסו, אין צריך לברך שנית על הסוכריות הנוספות שאוכל, כל שבעת הברכה היה בדעתו לפטור את כל הסוכריות שירצה לאכול.

ג. אורחים המביאים לפניהם פירות בזה אחר זה, וברכותיהם שוות, אינם צריכים לברך אלא על הפרי הראשון, שדי בברכה אחת על כל המינים שברכותיהם שוות. ואפילו אם לא היה בדעת בעל הבית ליתן עוד לפני אורחיו, ונמלך והביא לפניהם עוד פירות, אין צריך לחזור ולברך. ואם האורח מתגורר אצלו לאזיה זמן, או בן אצל אביו וכדומה, שרשאי ליקח ולאכול מבית בעל הבית כל מה שיחפץ, בטל ממנו דין אורח.

ד. חברים העוסקים בתורה, ומגישים לפניהם מידי פעם בפעם כוס תה או קפה, או בלילי שבועות והושענא רבה ששמש בית הכנסת מגיש לקהל כמה פעמים תה או קפה, אינם צריכים לחזור ולברך ברכת שהכל על כל כוס וכוס, אלא די בברכה אחת על הכוס הראשון, וברכה זו פוטרת את כל מה שישתה אחר כך. ואף על פי שהם שוהים יותר משעה ומחצה בין כוס לכוס. (שיש בזה יותר מכדי שיעור עיכול המזון). ואפילו אם התה או הקפה לא היו מוכנים כלל בשעה שבירך על הכוס הראשון. וטוב שיכוין בדעתו לפטור בברכתו הראשונה את כל מה שיביאו לפניו לאחר מכן. ואם הוצרך לצאת מחוץ לבית הכנסת לשעה קלה, ויצא לחדר המדרגות, או לחצר, וחזר אחר כך, צריך לחזור ולברך על הכוס שיביאו לפניו, ששינוי מקום נחשב להיסח הדעת. ומותר לעשות כן לכתחלה, כדי לצאת מידי כל ספק. [נש"ת יביע אומר חלק ו' חאו"ח סימן כז. שו"ת יחוה דעת ח"ו סי' יא, שו"ת חזון עובדיה ח"א סי' יח. ילקו"י, דיני ברהמ"ז וברכות עמוד רכד]. אבל אם בירך "על המחיה" על העוגה, רק מפני שחשש שיעבור זמן העיכול, או אם אכל פירות כשיעור ובירך בורא נפשות רק מהחשש שיעבור זמן עיכול, והיה בדעתו בפירוש לאכול עוד מהעוגות או מהפירות, אינו חוזר לברך עליהם ברכה ראשונה. שאף שבירך נפשות, כיון שלא בירך אלא מחשש שמא יעבור זמן ברכה אחרונה, אינו חוזר לברך ברכה ראשונה. והוא הדין אם שתה את כוס התה כשהוא צונן ובירך ברכת בורא נפשות רבות.

שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

לכבוד הרב הגאון הרב בן ציון מוצפי שליט"א מה מניחים קודם טלית או תפילין ומדוע? תודה

עיקר הטעם הוא על פי הקבלה, כי מדריגת האורות היא במצב עליה מלמטה למעלה, גם כתב רבנו האריז"ל כי הטלית היא בעולם היצירה, תפילין של יד למעלה יותר בעולם הבריאה, תפילין של ראש בעולם האצילות.

לחומות חיים
03-9091313

תמיד רצית להיות בקי בהלכה?

ספר מלאכת יוסף - ישדרג לכם את שולחן השבת!

המוסר שמאחרי המילים: בלי הבטחות

עכשיו באמת הסתבכתי. "תגיד לי אין לך שעורים לעשות? משניות? חומש? מוסר? אולי איזה חבר בגבעה א' אהה...??? נראה לי שמעתי את אמא קוראת לך..." "לא, לא אבא, עשיתי את כל השעורים, ואין לי כח ללכת לחבר... ואמא בכלל לא בבית, אבל אבא יש לי כמה רעיונות מה אפשר לעשות לו..." "למי?" "לשמן הזה שהרביץ לי!" "אל תגזים הוא לא 'הרביץ'... בסך הכל נתן לך איזה 'ליטוף' קטן על הראש..." "אבל הבטחת לי 'שתראה לו מה זה'... אז מה אתה מתכוון לעשות לו אבא??? "את האמת... שום דבר... זה לא דרכה של תורה" "כואב לך"

"מה חמוד עדין כואב לך הראש??? "לא. כואב לי הלב..."

"מה? הוא נתן לך גם מכה בלב...? עכשיו אני יראה לו מה זה!" "לא אבא, אתה נתת לי מכה בלב..."

כמה צריך לשים לב על הבטחות שאנו מפזרים לכל עבר...

בכי נשמע מחצר הבית. רצתי בבהלה... מה קרה? אמרתי התנשפות.

"מה קרה צדיק?" ראיתי את בני בן 8 בוכה... "מה זה, קיבלת מכה? מישהו הרביץ לך?" "כן, עברו חבורת ילדים, ואחד גדול שמן מה נתן לי מכה על הראש..." "מה? מכה בראש היפה שלי? אני יראה לו מה זה!!!" נסתי להראות לבני קצת אמפטייות... לפתע הבן שלי הפסיק לבכות.

"מה אבא מה תעשה לו?" התעניין. "אני יראה לו מזה... מי מתעסק איתי!!!" "מה אתה מתכוון לעשות???"

איך הסתבכתי איתו... מה בסך הכל רציתי לתת לו, קצת תשומת לב...

"אל תדאג, לאבא שלך יש הרבה דרכים!!!" אמרתי בתקווה שיעזוב אותי לנפשי...

הדמעות הוחלפו לחיוך...

"מה באמת...? מה אבא מה חשבת לעשות לו?" חייך.

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

סגולות לבעיית הרטבת לילה

שאלה: הבן שלי בן 11 ועדיין יש לו בעיה שמרטיב במיטה בלילה. יש לזה סגולה או תפילה?

תשובה: יש בעיה אצל ילדים בגיל שכבר לא היו אמורים להרטיב. אם יש חשש לבעיה רפואית (כגון סכרת סוג א'), יש לפנות ג"כ לטיפול רפואי. למיטב ידיעתי, ילד שמרטיב רק בלילה ולא ביום, אין בזה באמת בעיה רפואית, אבל כמובן דבר מה יש לברר אצל אורולוג. מובא מהגאון ה"סטייפלר תרופא טבעית לבעיית ההרטבה, לקחת חמש כפיות גדולות של חלב, מעורב היטב עם כפית קטנה סודה (לשתיה), ולשתות לפני השינה שלושים יום רצופים. [ואחר לקחת הנ"ל] לא לאכול ולא לשתות עד השינה. עכ"ל. כמו כן כפית דבש לפני השינה עלולה לעזור נגד הרטבת לילה והגר"ח קנייבסקי זצ"ל, המליץ עבור ילד שמרטיב, שאביו ילמד בגמ' מסכת חולין פרק העור והחטב ודי בזה.

מתוך שו"ת אליבא דהלכתא ד"ח

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

שאלה: חולה האוכל בשבת לפני התפילה ועושה קידוש האם יש לו להקפיד לשתות לפחות רביעית מחשש לברכה אחרונה בשתיית רוב רביעית?

תשובה: די שישתה רוב רביעית ואינו נכנס לספק בברכה אחרונה כיון שאוכל מיני מזונות ובברכה האחרונה יוסיף על הגפן ועל המחיה.

שאלה: האם יש חובה בקידוש לכסות תבשיל העשוי ממיני דגן או שיש לכסות רק מיני מאפה. ומה הדין באורז שעל השולחן האם צריך לכסותו בקידוש. והאם יוצאים ידי חובת סעודה שלישית על ידי תבשיל אורז?

תשובה: אין צריך לכסות בקידוש אלא רק מיני מזונות אפויים אבל תבשיל העשוי מאחד מחמשת מיני דגן או תבשיל אורז שברכתו מזונות אין צריך לכסותם כלל. ואין יוצאים ידי חובת סעודה שלישית באכילת אורז רק בשעת הדחק כגון בערב פסח שחל בשבת.

תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

את הטסט בקלות. ביקשתי מהרב שיערוך את הפדיון ביום הטסט ובאמת בס"ד היא הייתה רגועה ושמחה ועברה את הטסט בהצלחה!

עשיתי פדיון נפש לבתי מכיוון שיש לה לחצים וחרדות בתקופה האחרונה. בנוסף היה לה טסט השבוע, רציתי שהיא תירגע ובעזרת השם תעבור.